

Sjunde socken.

II

Fortsatt undersökning av brandgravar på Supittu torps mark.

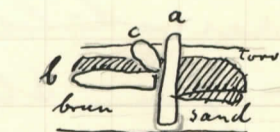
De år 1919 påbörjade grävningarna på Supittu fortsattes och avslutades år 1920. Grävningsområdet utvidgades åt väster och norr och omfattade ytterligare ungefär 16 kvadratmeter. Dessutom undersöktes en liten ungefär 2 kvadratmeter omfattande stensättning ca 1,10 m norr om det sammanhängande grävningsområdet samt ett mindre jordblandat röse^(b) ungefär 25 m sydost om det samma.

Undersökningen visade att det sammanhängande grävningsområdet icke innesluter ett enda gravröse utan ett komplex av flere mindre sådana, som genom smala sterfaktiga bitten äro skilda från varandra. Det största möjligen från en och samma bisättning härrörande röset är det, som undersöktes år 1919. Till det samma höra efter all sannolikhet även delar av rutorna a 3, a 4, b 4 av 1920 års grävning. Här hittades vid punkt 29 i a 3 helt nära ytan under en liten sten en spjutspets med holk (7732:1) och vid 31 och 32 i rutan b 4 mellan två på kant ställda stenar två sköldbucklor av tidig folkvandringstidstyp och ett par sköldspikar med kalottformigt huvud (7732:2-5). — Strax utanför detta röse hittades i rutorna a 5, a 6 under en gles stenläggning ca 80 oövernade lerkärlbitar. — En brandgrav för sig bildade den glesa stensättningen inom rutorna c 6, c 7, d 6, d 7, där mellan och under stenar hittades mycket stora bitar brända ben, förkolnade träbitar, näver-

rensor samt en del obetydligt gravgods (7732: 8-14).

Strax norr om det största röret fanns en annan brandgras (delar av ruterna e3, e4, e5, f3, f4) med till tiden omkring i: 600 eller ^{till} 600 årets daterbara fynd (bl. a. ett armband, ett litet likarmat spänne, 7732: 15-25). Även här voro stenarna glasa och bildade endast ett lager. I rutan e4 fanns invid en på kant ställd sten, som stöddes av en liggande stenskiva, djupsravat kulturjord, ^(jfr fig. 1) medan jordmånen i denna grav för övrigt utgjordes av brun sand. Innämnas nä även att armbandet 7732: 18 och en större kniv (7732: 17) hittades ^{nära jordytan} liggande på en stor sten (vid punkterna 41 o. 42), invid vilken en stenskiva var ställd på kant.

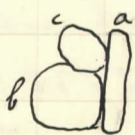
Den ovan nämnda norr om det sammanhängande grävningens område liggande stenkröten (delar av rutorna g4, g5, h4, h5, h6) innehöll ett tunt skikt mörkare jord och därunder brun sand. Stenarna lägo för det mesta i ett, ställvis i två lager. I sandskiktet antäffades ett likarmat spänne, ett antal lerkärlsbitar samt något litet brända ben (7732: 30-33).

Genomskärning.

////// mörk kulturjord

Fig. 1.

Planritning.

efter undersökningen återställdes rörena, så gott sig göra lät, i sitt ursprungliga skick.

Det jordblandade röset b vid gärdsgården,
ungefär 25 m sydost om det ovan beskrivna
gräs komplexet mätte ungefär 5 m i längd från
O till W och 4,20 m i bredd från N till S.
Stenarna, av vilka en del vore rätt stora (jfr.
kartskissen) lägo i 1-3 lager. Berggrunden mätte
på ringa djup under det understa stenskiktet,
flerstädes endast 10 cm under torven.

I rösets västra del bildades av 2 parallellt
mot φ varandra ^{på kant} ställda ^{plattor} stenar och några kull-
riga stenar ett slags stenkista, som var fylld
med djupsvart lös mull, synbarligen en hord-
plats. I huvudsakligen i rösets östra del hit-
tades oftast direkt under torven cirka 160 stycken
lerhårsbitar, av vilka några vore pryddade med
parallella färor, samt ungefär 40 slaggbitar,
men inga brända ben. (7732: 34-41). Fortsatta
grävningar på detta ställe kunde bringa bydel-
bottnar från folkvandringstiden i dagen.

Alfred Hachmann.

Sysmä socken.
Karilannmaa by, Nuuttiola hemman, Sepittä torps.
Inv. nr. 7732: 34-41.

Pl. nr 5469.

Litet jordblandat röse (sannolikt icke gras), ca 25
50 om gravröset från 500-talet (inv. 7590: 1-53, 7732:
1-33). Undersöktes i juni 1920 av A. Hachman, in-
nehöll lerkärlbitar och slagg.

A. Hachman 1920.

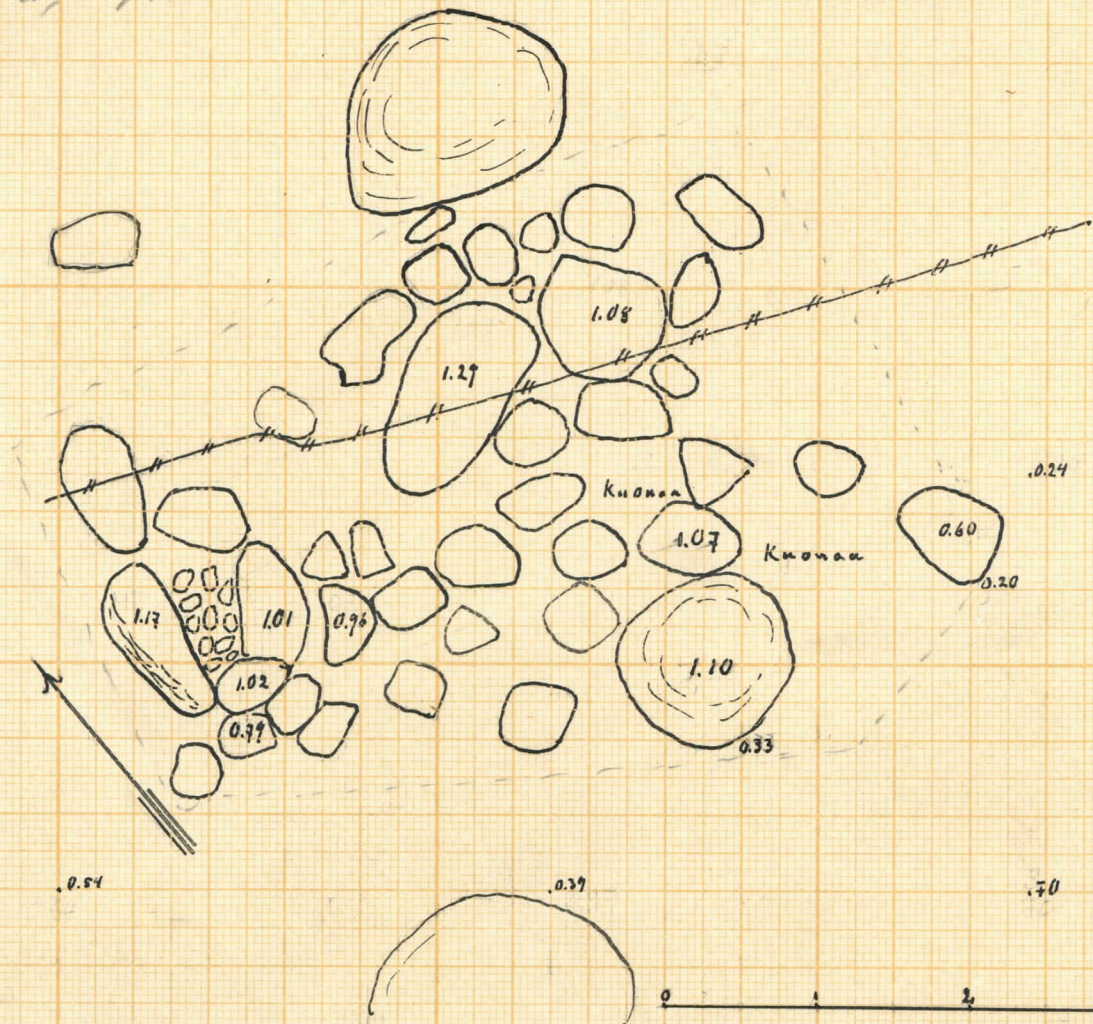

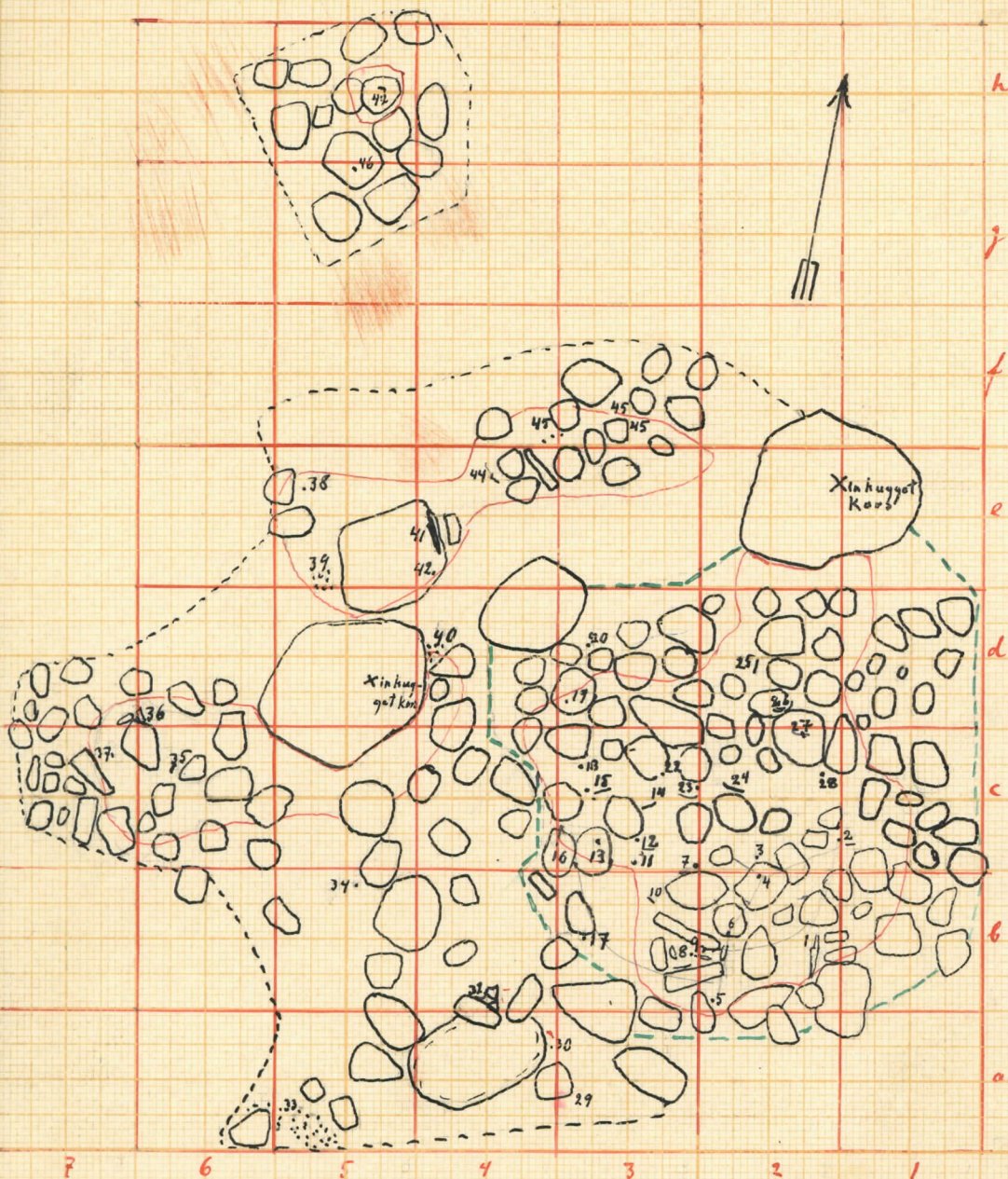
F 5468

Supittu viken; i förgrunden Supittu topos uthus.

Hackman 1920
Sjysmä, Sapittu

Sjysmän pitäjä

Sysmän pitäjä.
 Maansekaisia rökkiöitä Karilanmaan kylän
 Nuuttilan talon Supitun torpan Peltomäellä.
 (HM 7591:1-53; 7732:1-30).
 V. 1919 tutkittu alue on merkitty vihreällä ja
 v. 1920 tutkittu alue ruusulla katkoviivalla.
 Peltotujen luiden lerenemisalueet ovat merkityt pu-
 naisilla viivoilla.

A. Hackman.